

Dagbøker

00119

Dagbok
av
Fangstmann Gjermes
fra
overvintringen i Widesfjord
1937 - 38.

Dagbok

av

fångstmann Georg Björns

från

övervintringen i Widefjord

på

Svalbard. 1937 - 38.

Da jeg nu har hvilt mig
hjemme et helt aar, fik jeg
atter lyst til at ta en vinter
til på mit gamle fangstfelt i
Widefjord. Utviklene for en lønson-
tur, er denne gang bedre end på
mange år. Si for det første har
feltet lagt ufærdet i en sæson,
for det andet har priserne for pol-
trov og bjørn vist en stigende ten-
dens i den senere tid, og for det tredje
har jeg nu forskaffet mig 10 søv

064400090

det aller nyeste kausprøksjan.

Da roven min efter ^{hvert} er blit saa far-
krolig med de gammeldags brøfellerne
at den ikke er lett at lære, er nye
fangstmetoder opsolgt paa krouet.
Jeg har der en sterk tra paa de nye
revsaksene, bare beklagelig at jeg
ikke hadde råd til at kjøpe endnu
flere, det hadde sikkert lært sig.

Da min ansøking om at
faa "Lyngen" til at føre mig helt
frem til Widdfjord blev avslaat med
den begrundelse at ruten var for
knapp, hadde jeg ikke annet råd
end som forrige gang, at reise med
"Lyngen" til Sydgaft ved Danskøene,
og faa fangstmann Alfred Johansen
til at føre mig videre til bestemmelse-
stedet.

I Tromsø blev jeg min som før
"kontrollert" av et usakkyndigt til-
syn. Som tilsynsmand vikarierte
denne gang en havneløs Evensen og

smakhandler Kristiansen. Helmer
Hansen var, som sædvanlig kort-
reist paa denne tid av året.

Saa vit mig bekjendt har ikke nogen
av de 2 tilsynsmænd overvintret i de
arktiske som fangstmænd og har
saaledes ikke den mindste anelse om
hvad en fangstmann skal ha med
sig av proviant og ietrøsting paa
en overvintring. "Kontrolløren" foregik
da ogsaa paa den måde at jeg møtte
op paa havneløses kontor med en
proviantregning som Evensen kikket
paa en kort stund med "sakkyn-
dig" mine, stemplet og inmerkeget
der og der paa med sig til Kristi-
ansen for at faa hans inmer skrift.
Den sidste "kontrolløren" fik saaledes
ikke engang se mig, men "kontrollør-
beste" paa avstavn. Men det kostet
mig allikevel kr. 30. - trelikrøner. Paa
kontoret hos overløsen måtte jeg sit
med kr. 15. - femten krøner.

Når vi fangstmandsopsat
skal kontrolleres, hvorfor da ikke be-
nytte sakkyndige fangstmands
tilsyn, av saadanne finnes der flere
-av i Fransø. Jeg vil her nævne følgende:
-ende: Henrik Smit, Sigurd Pöllöfson
og Hjälmar Jussén m. f. l. Disse mænd
har alle sammen overvintret som
fangstmands både paa Svabard og
Grönland og skulle da være sakkyndige
-dige -av første klasse, men de blir des-
-verre, tvivst -av hvilken grunde al-
-drig beeytt som tilsyn for de ark-
-tiske ekspedisjoner. Det er derfor
intet mindre end en fornærmelse
mod gamle fangstmands som har
overvintret i hele og halve menneske
aldre i de arktiske egne at bli kon-
-trolleret av usakkyndige tilsynsmænd.
Jeg har paa talt, disse forhold både
for politimesteren i Fransø og kom-
-delodepartementet, men d'hr. synes
at være søvne i avtrækket.

Det er nu 6. gangen jeg skriver
-alene paa overvintring. Det kam-
mer ikke -av det at det mangler folk
som vil være med, jeg blev helt
enkelt overrødt -av folk i alle aldre og
i alle stillinger som kunde at være
kvalificeret som fangstmand og opsat-
-til vilde være med, ja det kam til
og med en ung svenske jente og bad
ham at faa bli med, men hvor fris-
-tendende tilbød det end var, saa måtte
jeg for karske kremsnes skyld avslaa
det. Det er lidt -at skjæme hvarledes
det vilde ha sig ut -at være sammen
med en pæn jente en hel lang vinter
i en liten fangsthytte og for vorrens
skyld maaske være nødt til at dele
seng med hende. Ønsket vi da -gjern-
-siddig hverandre, saa var nok ut-
-fallet -gitt paa forhånd. Og dog er
det i aar 6 - 7 kvinder som overvint-
-rer paa fangstfeltene paa Svabard
Det finnes næppe gode mænd

til fangstmænd blandt dem som
vil være med, men for det første
mangler de fleste nødvendige ka-
pital til udrustningen, for det an-
-net er de uvante med fangstlivet,
for det tredje bliver jeg mig godt
-alene, men naar feltet er fildt
utrygd med fangstlytter og alle
felle er bragt paa plads. Det
er derfor ingen fordel ~~for~~ for
mig at en eller flere mere og mindre
uvante fangstmænd med mig som
jeg at paa til maaske ^{nu} skaffes udrust-
-ning. etc.

"Lyngens" redere er åbenlyst
ikke overtroiske, hvilket er til felle,
i større og mindre grad, med de
øvrige ishavsfarere og redere.

Vi gik væk fra Fransø fre-
-dag den 13. august. Ifølge gammel
havdrømme overtra var baaad dag
og og dato ukaldige for vaar aareise.
Pilen paa min vise om det er na-

-get i denne overtro.

"Lyngen" var fullstoppet av ferie-
rende turister av forskjellig natio-
-nalitet. Det var en kosmopolitisk
forsamling og en babels sprogforvirring.
Naar varet var godt og sjænen lig-
-rolig møtte alle frem til maaltiden
og da kunne det bli bragt om plads
med bordene. Efter hvert som vi blev
bedre kjendt med hverandre, følte vi
os, til trass for sproket, som en stor
familie. Min bord dame vis a. vis
frk. Darris bold fra Wien tilbød sig
endog at være med mig paa aar-
-vintering. Sjænnen tolken takket jeg
hende for det snigrende tilbud,
men beklaget at måtte avslaa
det for kauskvensnes skyld.

De fangstmænd var for aften
mig følgende med: Harald Vatne
fra Fransø som skulle til Dikson
fjord for at overvintre sammen
med S. Oxaas og hans kone.

Lor 24-aar siden overvintret H. Valum
paa samme fangstfelt. Olaf Lian
Fransø som skulle til Ny Halesund
hvor han sammen med Ottar Lars-
sen skulle være vinteren over som
vagt. Julius Dahl og Karl Petersen fra
Karduzile fredaga skulle til Graahuken
og udelig var fru Berntine Johansen
Fransø sind med, hun skulle overvintre
sammen med sin mand og 4-aar-
gumle søn i Sydgat ved Dauskaga.

"Lyngeri" hadde avløp baade av Glan-
merfest og Nordkapp for den "stok"
bænger i Nordishavet. Paa det siste
avløpssted var det litt taake, men
alle turisterne var allikevel en tur
op paa Nordkapp. Paa samme
tid var Vesteralskis "Lofoten" der
med en liten flokk turister.

Jeg tok mig ogsaa en tur paa land
for at slaa av en prat med kjente
fra Skarsvaag. I Glanviken var det
bygget en liten trestikkerkai hvor

motorbarkasseene kunne legge til.
Desuten var der indel større og mind-
re skuter som gjorde tjeneste som
posthus, kaper og butikker, hvor der
faldedes forskjellige mer og mindre
verdifulse smaa gjenstande til salgs.
Som sædvanlig var det taake og lange
dårvinger i Nordishavet; Da jeg felle
mig ned gik jeg til kais og stod ikke
-af igjen for ikke loddet begynde at
pikke, kammet paa dækket fik jeg
-gjennem tåken se mange skjær og
rokker som sjøen brot imot. Det
mig fortalt at vi laa ved Dimøyene
ved Glansund og ventet paa at tåken
skulle lette saa pass at man kun-
-ne faa sikker landkjøring for
af kunne-gaa ind Glansund til
Gaastingta og hente vagen tyskere
som har opholdt sig der i sammen.
"Lyngeri" begynde da ogsaa straks efter
at sige med sagte fart, idet ekko-
loddet pikket stadig, indover mot

Harvinds. Men da vi hadde faaet alle tyskerne - 8 stk. - ombord var "Lyngur" 8 timer forsinket. Paa veien utffjorden sikket solen plutselig frem og avslørte mange staalblaae isbrær som hang utover sjøen og "kalvet" med svart rabalder. En høi grøn fjeltinne som blev synlig paa styrbord var turistene veldig begejstret for og krængte fotoapparaatene flitig. Ved Kapprinne fik vi en mand til ombord, han skulle følge med rindturen nordover. For at ta igjen endel av forsinkelsen fra Harvinds gik "Lyngur" direkte til Dixouffjord hvor Harald Vatnum blev ført paa land.

På Langyearbyen kom vi tidlig om morgenen, og baade turistene og vi benyttet den 3 times liggeliden til at ta os en kjørkømen men tuffetør paa land.

I Langyearbyen fik jeg anledning til at hilse paa faangstmannene Hilmar Väis med sin forlovede, Skarning Clauson og Edvin Nilser med kone, de 2 siste

blev med os nordover til Kapprinne hvor de skot overvinde. Om natten efter på kom vi til Ny Kalesund; tyskerne og tyskerne gik paa land der, mens 2 av dem blev med os helt til Sydgate, for at gaa ombord igjen paa retter. Gjipmannen Johan Lagerup fra Fransø kom ombord i Ny Kalesund, hvor han har hatt en walfangstskute isammen, og blev med rindturen nordover.

I Sydgate blev all min proviant og utrustning basset ombord i "W. H. Hiv" som blev halt op paa siden av "Lyngur," hvor paa jeg og fru Bernice Johansen gik paa land, og 2 Gsleriske videnskaps menn, som hadde lagt der i hele sommer, gik ombord. I Sydgate la Waldemar Kamen, en dekadert ishavskipper, ombord i en svartbredd-åpen motorbåt "Kvitig" og fik sig tilsendt endel varer med "Lyngur." Hr. W. Krauer turte sig fra tilsynet i Fransø ifjor og kom

sig op til Etathüken med Værskägne.
Men han angivelig skulle drive sam-
-mer fangst, men istedet overvintret
han der. Til kammerat havde han
en ung mand fra Fransø sund.
De manglet imidlertid baade pro-
-viand og annen udrüstning; For at
redde livet over vinteren, måtte Kro-
-ners kammerat gjøre flere turer in-
-der livsfarlige forhold til Alfred Jo-
-hansen i Sydgaat for at faa tak i
-aller nødvendige til livsophold.
Paa en av disse turene der han
med båten mot le land, og måtte
for at redde livet hoppe paa land,
og derpaa gaa, gjennemvat og for-
-frossen, efter indlandsisen rundt
helt Imernburg fjord for at komme
til Sydgaat, Da han endelig, efter
-ubestribelige anstrengelser var nåd
saa langt at han se hytta i Syd-
-gaat, faldt han sammen, men had
-de dog i siste øieblik aandsnærverelse

nok til at aefyre 2 skuet i luften,
hvilke blev hørt av St. Johansen.
I Sydgaat blev fik gøden mot, tørre
klar og hvile, og ble der paa først av
St. Johansen og hans kammerat Ingvar
Larsen over Imernburg fjorden til en
bistasjone sikelig for synt med det
de helst brugte paa Etathüken.
For at faa mest mulig med sig av
proviant og andre ting la Harald igje-
-gevarer paa bistasjonen, Men kam-
-met hjem til Etathüken blev han
straks jaget tilbage av Krøner for
et hende gevarer. W. Krøner skulle be-
-tale leie, efter overenskomst, til vier-
-ne av fangsthyttene paa Etathük.
men betalte selvfølgelig ikke; istedet
har han isamner bygd en ny fangst-
-hytte i Fairhavn et kort stykke fra
Etathük og har nu bestemt sig til
at overvinde paa nyt igjen Sammen
med en gut fra Fransø og en kvin-
-ne som han håper at op med siste
"Lyngvæis tur."

W. Kroemers fangst siste vinter skulle bestaa av 12 ror og 8 levende ror-inger som han fangst om som-meren. Denne fangsten dekker imid-tertid ikke utrustningen, men til brass derfor faar Kroemer ubegrenset hjelp fra firmaet "Bogay" i Trondheim mens han i Troms fylke blir nektet en hver stotte.

J håper om at faa slutt paa den for rorbestanden ideløggende fangst av levende ror-inger om sommeren paa Svalbard, har endel av os fangstmann gjennom sysselmannen sendt handelsdepartementet følgende skrivelse:

"Til Handelsdepartementet,
Oslo.

Vi underleggende fangstmann ber herved handelsdepartementet at sette en stopper for den overhåndtagende fangst av levende ror-inger om sommeren paa Svalbard. Skal dette være faa

lov til at fortsatte i hindret, saa er nok dessverre bare et tidspæssmaal naar hele rorbestanden paa Svalbard er helt utryddet, til stor skade for den fremtidige rorfangst."

Georg Björnnes   Rikard Skjerve
Christian Clausen   Olaf Lian
Berthe Johansen   Alfred Johansen
Jugvart Larsen   Hilmar Næs
Julius Dahl   Karl Petersen   Edvin Nilsen

Da "Kyrgeren" stoppet paa retur i Sydgaft var jeg ombord og tok avsked med passagerer, mannskap og befal. likesom jeg sendte min siste post til Norge.

Den 20. august var det pult var og vi gikk da med 1/2 "Kiv" nordover. Vært holdt sig pult hele veien og den 21. aug. var vi fremme ved Tustfjardnes i Widefjord. Fru Berthe Johansen var med som passager.

Mine udgifter til denne tur er følgende:

Proviant og ibrusning kr. 800.-	
Bragt med "Lyngen" til Lydgatt "	120.-
- do - - " - "Liv" " Widefjord "	225.-
- do - fra Widefjord til Langgyarbyen "	100.-
Ophold i Langgyarbyen og reise	75.-
Til sammen	<u>1320.-</u>

tre hundrede og tyve kroner.

Her paa Tustfjorden ser alt lige daunt ut som da jeg forlot stedet for 2 aar siden. Paa bordet fandt jeg en skrivelse saa lyden:

"Lørdag den 11. april 1934.

Arkom hertil kl. 11. fnd. været var da brø, men kl. 13. blæste det op en frisk kuling fra S.S.E., hvorfor jeg blir her nat- en over og fortsætter derpaa direkte utover til Villa Røe med Gråhøken som det endelige mål. Paa en bla- roer inde ved Tustbotn og masse spar for ærte. Det ser endit for nye.

Hilmar Nøis.

"Lørdag den 18. april 1934.

Jeg og Julius Dahl kom fra Kossmyt en idag, og fortsætter imorgen videre indover til Overgangslytta og videre derfra i overmorgen til Isfjord.

Edvin og hans kone blev igjen paa Gråhøken for at reise ned med "Lyngen". Det var meget søvnspar utover Wide- fjord at se.

Hilmar Nøis Julius Dahl.

Den 25. august.

Jeg har nu tvilt mig ut efter turen og båret ind og lagret op provianten. Været er pent, lett sydlig bris med en- kelle lette regnbyger. Jeg ror idag indover til hyttene inde i bunnen av fjorden medbringende proviant, parafin og 2 små båtøner. Paa den siste del av turen fik jeg dessverre frisk motvind og regn, jeg blev gjennem våt for jeg nådde frem til Overgangslytta. En bjørn har været paa besøk og slått inddøren paa Tustbotn-lytta.

Det viser sig desværre at en brælv
har inngravet saa meget av den
marerchaugen som Overgangshytta
staar paa at det er fare far at hytta
kann mer til at ramle ned i slun før
eller senere, hvis slun ikke tar en an-
ner retning igjen. Det som maa gjø-
res allerede neste aar, er at forsøke at
flytte hytta paa et sikrere sted. Var
man flere mann og hadde litt hjelpe
midler saa som kaljer og tænger for
hånden, saa tror jeg nok man kunne
flytte hytta uten at behøve at ta den
fra hverandre.

Hytta fandt jeg en skrivelse avfat-
tet paa svensk som lød saaledes:

"Efter mange naters ophold i fel-
ten paa iset - bræen - hvilk vi os her
i fangstmann Björn's underbara
hytta i en uke. Vi takkar hjerteligt
for godt husly og lenner en eske rök
tobak og en kanne ca. 15 l. og 5 flasker
kåsin og endel smørølje.

15 augusti 1937. Harald Holmer Berlin
N: 30 Barbarassa str. 31 Tyskland.

Det var 2 innerskrifter til men de var
desværre ubeslægtige for mig.

Men jeg var her ved Overgangshytta
hadde jeg tankt at ta mig en tur op efter
Mittag. Derfor bræen for at bli efter en
støde som en engelsk ekspedition ha igjen
etter sig i 1934, men da det blev tåke op-
gav jeg planen, og rodde isidet til hytta
med tustbotu. Dagen efter var det kuling
av nord vest med regn og snebygger skifte
vis. Nysne midt ned i fjellene. Paa en
jagttur op til snegrensen skjøt jeg 3 rype
de første i aar.

Efter hjemkomsten gikk jeg med en
gang løs paa at samle sammen
og føre hjem røtved, skyte snad og
stille med hytta. b. t. a. at sette ind
et nytt vindu og legge ind et nytt gule
over paa det gamle med et lag fjære pap
i mellom, da det stod en iskald trekk i
gjennem grunnmuren. Det blev min 8
dages periode med stygt vær med regn
og snebygger om hverandre. Husovnen

har vi begyndt at holde sig til hytta,
her vi 5 stkr. alt, som lever av spekk
og smadkjött.

Den 4 september.

Før god vind reddde jeg ut over helt
til "Villa Mäen" i et kjør paa 8 timer. Båten
var lastet med proviant som jeg for-
dette paa bistasjonen efter hvort som
jeg sadde utover. Efter at ha reparert
"V. Mäen" reddde jeg ~~ut over~~ videre utover
den 9. ds. til Bråhytta. Paa veien skjøt jeg
en storkakke som laa og solte sig paa
en flat kalvis. Kjøben parterte jeg
i 3 dele og la ut til rovmat ned byt-
tene. I den efterfølgende uke var jeg
optatt med at føre sammen røkved,
og skyte rype som det dag var svært lite
av til brass for at det var uysne helt
ned til sjæen.

Den 13. september var jeg hjemme
igjenn. Jeg begynte mi at skyte fjærplyt
som er et utmerket godt agn til ad-
nen. Ogsaa her i strengt med hovedhytta

er det svært med rype, men til gjem-
gjell er det lett at faa tak i da de
holder sig ned paa flat mark og
ikke rype i utilgjengelige flaag som
for om aarene. Rypene har ier syulig
ikke hakket her i sommer da det kun
er voksen rype at se. Den 19. og 20. ds.
var jeg etter rønde en rund tur ind
over fjorden. Paa veien utover kunne
jeg ha lastet båten med smad, men
jeg skjøt kun 2 stkr. forøvrig lastet jeg
båten med røkved.

Husrorbestanden er nu øket til 9. stkr
hvor av 1 er blaa. Før ierig er her en
betydelig rørbestand paa feltet, og ut-
sigtene for en god fangst er lovende.

List i september førte jeg den en av
båtene utover til "Villa Mäen" for
at ha den til at ro med over brøtting
-ta, inntil at isen legger sig.

Nens jeg var der ute fik jeg en alt be-
herkende lyst til ro over Widdfjord
til "Villa Rave" og besøke guttene paa

Graschüken for at være nybeten gennem
radisen som de hadde anskaffet sig.
Det er intet mindre end et dristigt
vaageslykke at ro over den brede Wide-
fjord paa den tid af aaret med en
2 rums spissbaat. Men man våger
meget, for at komme sammen med
andre mennesker, når man har
været helt alene i maanedes vis.

Den 3. oktober: Frisk sydlig bris med
krapp sjø. Selvom været ikke er det
aller bedste, har jeg idag bestemt mig til
at starte paa den planlagte turen til
Graschüken. Da vind og sjøen staar
roft paa land, er det ikke saa greit at
komme av land med båten. Jeg be-
merke til at de største baatene gik
i serier paa 3 og 3 i gangen, mellem
disse serier kunne det være ganske smukt
i nogen minutter. Jeg drog baaten
saa langt ned mot krållene som
råd var, og mellem 2 serier av stor
bølger puffet jeg baaten ut, jument

ombord, og rodde for livet for at kom-
me klar gjennom krållene, og det gik bra,
når intas at jeg trass ett indhulet av
det ypperste grunnkrått som slo båten
halv av sjø. Kommet ut paa dyper vann
blev sjøen sunnere. Jeg lot da baaten drive
mens jeg kuset den. Naar jeg satte kursen
mot Rüssbänuset som er om trent mit
i mot paa vestsiden av fjorden, fik
jeg vinden og sjøen paa bakbords laa-
ring. Medfjords åket vinden endel og en
styg hul sjø med hvite skumtopper ge-
nerke mig adskillig. Med den største paa-
passelighet måtte jeg manøvrere min
lille farkast, den mindste uforsigtighet
fra min side kunne resultere i at båten
er veltet eller fylles. Efter 3 1/2 times
roform var jeg dog over det verste, vin-
den faldt nu mere fra vestlandet og
sjøene av tok etter haanden.

Paa Rüssbänuset sået et stort rek-
ned skjul op som et seilmerke. I rüsse-
båa foundt jeg en liten papirtapp

hvarpaa stod skrevet følgende:

«Vi har været her og paa Villa Rave
og ordnet med fællene og andre ting:

Julius og Edwin.

(ingen dato)

Jeg angik en erfjeld og 4 syge sønner var
kræmte spraglede og måtte være skuffet i
midten af september. Jeg gav mig ikke
tid til at gøre op varme, men red
de straks videre utover til Villa Rave
hvertil jeg kom efter 6 times sammen
hængende rotorn. Jeg drog paa land og be-
la bålet og fortsatte straks at gå
videre utover langs landet, idet jeg
spiste røget flæsk og kauring mens jeg
gik. Da jeg gik fra V. Rave var kl. 13.
og jeg håbede at ~~se~~ fremme paa
Graahøken efter 6-8 times marsj.
Men saa lett gik det nok ikke. Om-
kunt midtveis kom jeg til Storlagunen
en lang smal buget fjordarm som
skjærer flere km. ind i landet var
dessværs ikke frasset som jeg havde

ventet. Jeg måtte derfor trække rundt
helt lagunen, hvilket forsinket mig
med flere timer. Det skulle ikke gjø-
re saken bedre at det var dyt løs sne
ut efter hele Graahøken, særlig begynde
ogsaa at genere mig. Endelig efter 11 ti-
mes tung marsj var jeg fremme.
Lagges man de 6 rotinner til saa blir
det en sammenhengende ro og
marsj tøm paa 17 timer i et kjør,
en ganske respektabel prestasjon, om
jeg selv skal si det. Da gøttene ikke
var hjemme blev turen, stort set, en
skuffelse. Halvt utrukkede spor i sneen
nede ved sjøen tydet paa at gøttene var
rod herfra ganske nydlig indover til Klapp
Rass for at hente parafin som her var
fritt for. Jeg fandt heller ikke brød
eller kauring og måtte derfor koke grøt.
Da det ikke var komfyr i bytta men
kun en almindelig 2 hulls kokeovn,
hadde gøttene stekt vaffelkake til
daglig bruk. Interne maskiner var

oprigget og radiæen hadde oversynlig
været i bruk. Men nu var batteriene
fra købet og nedpakket sammen
med den usikrede melken i serug-
karme, hvilket tydet paa at gætte
har tænkt at være længe borte.

Tgangen hang nagen erfulde og 9 helt
hvide ryge som måtte være skiftsvis.
-te dagene i september. Det var ingen
skrivelse af finne i hytta. Dagen ef-
-ter hvile jeg mig godt ut.

Pludselig imorges våknet jeg ved at det
var meget som puset op paa hytte
-taket, jeg sprang ut og fik da se en
blaa og en hvitron som sat op taket
og glante storsid paa mig med ha-
-det paa skakke. Når intas parafin
saa er gættene godt utrustet, saa vidt
jeg kan se, med proviant og armen
utrustning. Da gættene sandsynligvis
ikke skammer sig borte i løbet af de
første dagene, gik jeg derfor til borte
til Villa rane den 5. oktober, sidet jeg sa

igjen en skrivelse efter mig i hytta.
Jeg gik tilbage paa 10 timer. Men
helder ikke nu gav jeg mig tid til at
-gjøre op varme paa V. Hove men
tok straks til at ro over fjorden til
Brøhytta som var nærmest. Været var
rent, lett krio av s. ost. Flaahest, alke
og turistangere holdt mig med selskap
helt veien mens jeg rodde. Efter 5 ti-
-mors ro førte jeg fremme. Den
-nengang blev det en kombineret marsj
og ro førte paa 15 timer. Men for os
fangstfolk er det "saa daglig dags, at
det ~~er~~ roves ikke netop straks."

Den 7. oktober rodde jeg over Brøhytta,
satte op brøen, gik til fots indover
lange feltet. Paa veien jaget jeg efter
ryge, reparerte felter og samlet sam-
-men gamle mat finner og laas.
Efter hjemkomsten den 11. oktober fort-
-satte jeg med ryge og snaddejagt.
De puste snadskinn har jeg rensket
for alt spekk, vasket de i tinnkett grøn-

- såpvarm og spilt de paa sykke runde
ræved stokke. Når naar storkobbe-
-skinn betales i Norge med Kr. 45.- pr.
stk., håber jeg at opnå bændsam pris
ogsaa for snadskinn som ikke er utilik
storkobbeskinn baade hvad størrelse og
farve angaar.

Hussrauen har endnu endnu ikke
kvittet sig av med sammer pelsu
helt. Den 20. oktober var 2 av hussraue
saa pass hvite at jeg beslutet at gjøre
en prøvefangst. Først jaget jeg bort
alle rovene, og satte der paa op en felt
og de 2 første rovene slippe til efter
hús. Naar de 2 var fangst slag jeg
fellen ned igjen, og utsatte fangsten
av de øvrige.

Den 21. oktober jeg indover til hústoten
og begyndte at satte op fellene og da jeg
den 3. dag kom tilbake fik jeg 7 ror
hvorav 1 blaa. Og nu gik det slag i slag
med opsettingen av fellene. Men felle-
ne ved hovedhytta satte jeg ikke op for

den 1. november. Den 6. november
var jeg ferdig med opsettingen av
alle fellene og saksene. Fra 6. - til 21.
november gik jeg den annen runde
over fangstfeltet.

Langsten i september utgjorde:
72 fjærplyt, 10 snad, 50 ryge, 12 erfjuge
og 1 storkobbe.

3 oktober utgjorde fangsten:

16 ror, 163 ryge og 10 snad.

7 november: 32 ror hvorav 6 blaa.

7 desember gik jeg kun over en trediedel
av feltet, fangsten blev derfor kun 3
hvitran og 2 erfjuge. Blandt rovene er
det dessverre mange - alt for mange -
innersorter hvilket tyder paa at man
var en usædvanlig mild vinter inntil.

Den 15. desember.

Prak vind av syd ost med klart måne
skinn og 12 käldegrader. Jeg har vært
værende over fustfjorden og tilset fellene.
Efter hjuvkarsten har jeg drad op og
belagt båten paa vinterplassen. Håper

det ikke blir bruk for den mere i denne
sæson.

Den tunge kvigende mørketid
er inne. Jeg har instilt alle utmassjer
av betydning. For at skaffe mig litt
masjar, som er høist påkrævet, tar
jeg mig korte massjerturer i nærreste
terræng. Til belysning paa turene bærer
jeg med mig en Laggermus lægt i hæn-
den. For øvrig forsøker jeg at "bære ihjel"
de endeløse dager og nætter, som det for-
øvrig ingen forskjell er paa, ved at sage
og kløve ved, vaske og reparere gangkæder
og innertøi, koke mat, bakte brød, ta
værsoppservasjoner hver kveld kl. 19. og
lese de forskjellige slags magasiner
som har med mig en masse av.

Ogsaa er det at sove bort tiden mest mulig,
men jeg klarer ikke at sove mere end
1 1/2 timer av døgnet. Til sist er jeg blitt
svangbøvd og vil helst sove om dagen og
være oppe om natten. Den som enda viske
naget fra utenverdenen. Jeg skulle gladdig

ha gitt bort en par kvitser for nogen
nye aviser.

Freitag 31. december.

Ja nu har jeg endelig faatt slutt paa
det gamle aaret. Været har, siden jeg
kam hit, været gjennemgaaende godt,
med lite sne og usædvanlig mild tempe-
ratur, den mildeste jeg nogen sinde har
oplevd paa Svabard. Det finnes nemlig ik-
ke andyding til is paa fjorden, og jeg
kunne uten vanskelighet ro hvor jeg vil
med baaten; hvilket er mestaaende paa
denne tid av aaret.

Lördag 1. januar 1938.

Trisk bris av syd med lett snefall og
3,5 käldegrader. Jeg har sagt farvel til
det gamle aaret og hilst velkommen
til det nye. Paa min ønskeliste til det
nye aaret staar det b. l. a.: Det maa bli
et aar i fredens tegn med bedre forståelse
og forsoning mellom nasjoner og partier
Og bedre økonomiske forhold de dærligst stille
de i samfundet.

Søndag den 16. januar.

Løft bris - av syd med jævnt skydakke og 5 kühlegrader. Jeg gik idag utover til kistasjoneene. Grundet ruskewar blev jeg liggende fast paa kistasjoneene i flere dage ad gangen, og kom derfor hjem igjen den 29. januar, og endda kom jeg ikke til fallet ved Storiskraen, da isen var i den tilstand at den var hverken gaaendes paa eller raendes igjen med båt. Længsten blev 4 hvite og 1 blå - rov. Mandag 31. januar.

Ny frassen skjalt is dækker nu den indre del av fjorden. Det er nu saa pass lyst midt paa dagen at jeg har været flere turer og set efter rype. Men pittel forgjøres dessuere; for det første er det fremdeles svært lite rype og for det andet kaller de faa rypene som findes, sig saa høit oppe i fjelltoppene at det er tvaaad at komme til. Fra den 14. og til den 17. februar var jeg en tur indover fjorden og tilsaa fellene. Længsten blev 3 hvite

og 1 blårov, den siste var dag vrak at regne for, skjøt desuten 2 rype, de første i aar. Isen var nu saa vidt gaaendes paa, men var gråblaa, våt og salt og derfor tung at gaa paa. Paa hjemveien tillot jeg mig bart i tatt tåke og kom først frem efter 12 timers tung marsj. mens man i sigtbart var gaa den samme veien paa 7 timer.

Freitag den 25. februar: Frisk vind av s. af med 29. kühlegrader. Dagen efter: Kuling av syd med 2 varmegrader. Mildvaret varke til 1. mars og vinden bläste stadig fra syd med vekselnde styrke, suen tinte bart saa bakken blev svarte.

Barometret faldt den 1. mars kl. 19 ned til 721 m. m. hvilket er den laveste barometerstand jeg nogen sinde har notert paa Svalbard.

Fra den 3. til den 9. mars var jeg gaaende en tur utover til kistasjoneene. Den faste iskanten rakk ikke lenger ut end en trediedel av fjorden. Videre utover

var det, bortset nogen sårpe-flare, åpen-
vann saa langt jeg kunne se. I sjøen
saa jeg, for uten snø og storkakke,
alle de sædvanlige sjøfugle, saa som hav-
hest, rygpe, stormaase, alker, teist,
alke kanger og erfugl; alle disse fugle
har sansynligvis overvintret.

Gründet mildværet var føret utover
terrengt blitt farligt glatt. Paa de
kratteste steder måtte jeg slaa mig
trin ^{med geværkalben} igjennem isen og skarsneen for
at komme frem. Heldigvis kom jeg
mig ogsaa over brøhøga til feltet ved
Starisbræen efter en smal reim av
nyfrassen is helt inne ved bræen.

Men da denne smale isreimen kunne
være borte når som helst, slog jeg
ned fellene og avstøket fausten paa
det ypperste felt. Fangsten paa den tårn
blev 4 hvite og 2 blå-rødt, den ene blå-
rødt var dog helt verdiløs, deruten
skjøt jeg 6 rygpe.

Mandag den 14 mars.

Stille, solskinn og 6 kuldegrader. Jeg
gik utover til ^{Teatöva}, den nærmeste
bistasjon, og fulgte dagen efter den faste
iskanten over fjorden til vestsiden.
Min hensigt var at besøke gåtterne paa
Gröhöken. Isen skar sig tillands et styk-
ke innenfor Gaffeldalen hvor jeg måtte
gaa paa land. Hytta i Gaffeldalen var
borte, hvilket var beklagelig, da intet
var bygget i stedet. Den gamle felleferdi-
ge hytta var vistnok ikke vare greiene
som hytte bedraget, men det var dog hüs-
ly hvor man fik ta sig igjen, ja end
til nød overnatte, men som det nu var
måtte jeg forsette marsjen utover
uten staus, heldigvis var været pent,
men det motsatte kunne jo ha været
til feltet, og da hadde det ikke været saa greit.
Paa vestsiden av fjorden var det saa
lite sne og føret var saa glas hårdt
at jeg måtte bære skiene i resten hele
veien. Efter 4½ times marsj kom jeg

til de første felleene som stod opsatt til
fangst. Någen gamle nester i taikede
spær efter folk, tydet paa at der hadde
været någen og tisset felleene for ca 1½ md.
siden. Efter 3 timers marsj naadde jeg
Rüssebua - en lav, vindskjov og sikkert
flere hundrede - aar gammel kaje bygget
i sin tid op av svære røktømmerstokke.
Gangue som i den yngre tid er oppført av
bærdstømper, var fullfiken av sne. Med
stort besvær arbeidet jeg mig ind og fik
gjort op varme i en vindsprikken for-
-inst kanon oven hvis forskjellige deler
holdes sammen med en surring av jern-
-tråd. En eneste glassite gjorde tjeneste
som vindu. Lengselene bestod av et gam-
-melt, muggent renskinn og et tyndslitt
fillef ullteppe. Foriurig var kaja saa
lav at man ikke kunne staa opreist in-
-ne, like som vegger og tak indvendig var
svart av sot og alde. Jeg syntes ikke det
var tilraadelig at overnatte der under slike
forhold, men fortsatte turen videre utover

til Villa Rove mens været var galt.
Efter yderligere 3 timers marsj var jeg
fremme. For Rüssebua dårlig, saa var
sandelig Villa Rove ikke stort bedre.
Hytta skal angivelig være bygget av en
Anton Eiebertsen fra Fransø i 1911-12.
men er siden blitt forandret og ombygget
flere gange, alt efter de senere adreiseres
smak og behag, men med haer forandring
er hytta blitt verre og verre. Deuten står
den paa en varhaard lagune, utsatt
for storm og sjøgang som i enkelte
-uorsdage kan naa helt op til hyttene-
-gen. Bædet og midt av sengen var helt
skjult ind i en hård kampragt sneform
som hadde fiket ind igjennem en sprick
i vinduet. Da jeg hadde kuppet løs og
brøet ut sneen måtte jeg efter på-
lete efter dokke fæiet som hadde fulgt
ut med sneblokkene. En stor farrøstet
2 hulls kakeovn som stod borte i den mør-
-keste kroken fyltde jeg med røket, men
da jeg varmen kaudt lyste den ut igjennem

mange sprekker rundt hele sønen.

Efter hvert blev dog bytta nagenhinde varm, og jeg følte brædd alt - en viss udvare efter at jeg hadde krøpet ind i en renskimsøve pase som var der og sov der paa godt hele natten. Været var dagen efter fremdeles pent og fortsatte paa den siste etappe til Gråhøken. Det blev mi mere sne og færet ledet sig saa pass at jeg kunne bruke skiene hele tiden.

Jeg tilbakkela da ogsaa veien til Gråhøken paa 5½ time, mens jeg ihast brøgte den dobbelte tid. Flytta paa Gråhøken var som vanlig med sneet, kun ved skjælet, ounsrørt og antennemastene til radisen var synlige. Guttene var ikke tilstede denne gang - en heller. Men da jeg hadde fått fyr i sønen, fik jeg se en mann komme ut over langs landkallen. Det var Karl Petersen som kom kjørende fra Svendsen fjord med en hund og 3 frøssne wikor paa sleden. En stund efter kom ogsaa Julius Dahl. Efter at de første formaliteter

med hensyn til hilseringer og gode ønsker i det nye aar, var i orden, kom praten først ordentlig igang. Jeg hadde da været alene i 208 dage. Guttene var friske og alt spadbrakt, men fangsten var dessverre dårlig. 24 rev hvorav 7 blaa er ingen god fangst paa 2 munn. De manglet ogsaa hvete mel og tobak, det skyldes at de ikke hadde fått alt det de hadde bestilt hos sin leverandør. Men til gjengjeld var de godt forsynt med ferskt kjøtt, idet de ganske uylig hadde skutt brønde storkobbe, svad og erfugle. Skaiersfjord hadde, ilket med Widefjord, været isfri i hele vinter og guttene hadde ikke hatt forbindelse med Edvin Nilson og hans kone siden i oktober md. i høst. Efter ny aaret hadde de gjort 3 fargjones forsøk med at komme til R. Bass, men var hver gang blitt stoppet av bratte væringer som var uten landkall og is. Lislegangen hadde de dog set den faste iskanten som skar sig over Vadfjar fra Viktoria pynthen mot R. Kjellsen og R. Bass. Naar det blev kaldere i

været skulle de gjøre nok et forsøk.

Radioen som baade jeg og guttene hadde sat saa store forventninger til, hadde dessverre ikke ^{gitt} en lyd ifra sig i hele vinter; Det skal arginelig skyldes de slatte radioforhold paa nord Snalbard. og at guttenes radioapparat bare var et 3 lampers, hvilket er for svagt paa så lange avstande. Men heller ikke Alfred Johansen hadde, efter hvad man hadde beredt ombord i "Lyngen"; fast gaa av sit 5 lampers apparat i Sydøst.

Den 14. mars hvilte jeg mig ut paa Gråhøken og benyttet anledningen til at slippe knivene som jeg hadde tatt med mig.

Tirsdag 18 mars.

Frisk vind av n. vest med snefokk og 10 käldegrader. Da vi nu har pratet et lens, tok jeg avsked med guttene og retournerte samme veien til baken som jeg kom i det jeg overnattet i Rüssebua.

Men jeg fikk dessverre gudsammerlig helse igjen, og tok til at gaa videre.

allerede kl. 6 om morgenen. Jeg kom tilbake til Lapora efter 9 timers marsj den 19. mars.

Onsdag 20. mars.

Kuling av nord med tett snefokk og 20 käldegrader. Jeg gikk hjem idag paa litt under 4 timer. Dermed er denne hustrige turen avsluttet, og glad er jeg; si den frister mig ikke til gjentakelser en annen gang.

Efter avtale skulle Hilmar Næs komme at hente mig herfra med sit hønne spann den 15. april f. k. Paa samme tid skulle guttene fra Gråhøken komme hit for at sende og avhente post, hestetær og tobak som jeg har 2 esker av liggende inde i Overgangshytta.

Fra 26. til 29. mars blaa det i avbrutt en kuling med nedsende styrke fra nord med snefokk og sterk kälde gjennomsnittlig $\div$ 30.

Jeg kom ikke ut av hytta paa 9 dög inntatt når jeg måtte ut efter

sakend som jeg måtte sage og klæ-
-de inde. Da jeg ikke har kilt med
mig, måtte jeg fyre i avladelig med
ved for at holde temperaturen oppe i
+ 15 grader inde i byggen, men allike-
vel blev krokkene og dørsprokkene hvite
- og rim. Heldigvis havde jeg arbejdet inden
- dørs mens uvarer raste; jeg var nem-
-lig hele tiden optaget med at rense og
- stelle med røvskindene.

I stæbet, og mæss begyndte det at
- kvikke til med rype som kam bæk-
- kunde syd fra i større og mindre flakke.
Nu kam jeg skylte rype i det varmeste
terrang til daglig bræk; Det ser ogsaa
- ut til at roven kommer brykkende
- efter rypene, her nemlig usædvanlig
- meget rovespar at se i det siste.

Mandag 4. april.

Løft østlig kris med solskin og 28 hælde
- grader i skyggen. Mens jeg uvarges
- holdt på med at stikke brød, fik
- pludselig se 2 mand og 2 kvinder kam

me med stor fart kjørende syd fra.

Det var Hilmar Nais og hans 16 aar-
- gamle søn Kaps som helt urendt kom
- hit saa tidlig for at hente min fangst.
Nais kam saa tidlig nord over dels for
- isens skyld og dels for sin rimelig tid.
for varen kam, at gjøre en tur til
- Storfyrd. For åben part til mig og gætte
- me på Gråhøken havde Nais en med-
- se nyheter at fortælle fra itenverden
- Gjernen sin gode radio i Laksefyrd
- kunne han til en hver tid halle sig
- ajaur med begivenhetene ite i verden.
Nais kunne fortælle at uvarer i siste
- halvdel af mæss ud. hadde rast over
- hele nord Norge og desværre kronet
- mange ofre på fiskefeltene i Hafst
- en, Vesterålen og Senja. At krigen læ-
- de i Spania og Kina endnu fortsætter
- iten nogen væsentlig fordel for na-
- gen av partene. At fiskerierne, grundet
- uvarer har været mindre gode for nord-
- Norge i vinter, særlig har fisket efter

bræite med garn stit feil. At det har
været og er fremdeles usædvanlig meget sne
i strøket omkring Langgyvarbyen. At den
glædel av Isesjøen er helt isfri. Nais had
de saaledes været rønde paa snadde
jagt i februar måned. fra Laksfjord. At
det var seet snespurve endnu i februar
mnd. i Laksfjord og Langgyvarbyen. At fangst
en for Nais ved kommande var antagelig
som i fjor. At det grønnet snefallet har
været svært lite rype paa syd og midt-
Lvalbard. At det oavvinterer 4 mand fra
Kalesind i Kasselbay; At en smaa sköv-
te med 3 mand som skövte paa over-
vintring til Lvalbard er fersvunnet. Til
mar Nais som blev gift paa ny ihøst
saa helt fornyget ut, likesom han nu
var blit kvit gæsta. Det nye giftermål
har åger synlig virket gøgulig for Nais
medkommende. Nais hadde med sig
ekstra fint bakverk som ogsaa jeg
fik smake av. Den 5. april var Kaps
en tur paa jagt og skjøt 6 rype. Den

6. april kjørte Nais tilbake igjen med
bringende min fangst. Fra den 7. til den
13. april gik jeg over hele feltet og slag med
felle og samlet sammen sakseme.
Den samlede stitfangst i april blev 8
hvite og 25 rype. Den 13. april kom
Julius, Karl og Edvin kjørte fra Graa-
høken med 3 hunde. paa min indover
vestsiden av Widesjøen hadde de faat 6
hvite og 1 bleaarv, desu samledefangst
hittil var 60 røve hvorav 16 bleaa.
4 frasse røve som guttene hadde med
sig hit har de kint av, flaad og spilt her.
Den 15. april. Vi har holdt helg idag og
jeg har nu avslutet mine varerapserva-
ner for denne gang. Til inner holdning
har Edvin last om Plassbakkalens og
hans fellers bedrifter i "Arbeidermagasi-
net." mens Karl og Julius har faat sig
røik av 2 eske tobak som jeg tilfældigvis
hadde liggende her.
Lördag og 16. april kjørte guttene her
fra til Karspynten hvor de spille over-
natte.

De havde med sig paa staden her
fra 50 kg. kvæmme, 10 kg. grøn erter
2,5 kg. kaffe og 50 stk. Krag ammunition.
Jeg har tippet de sidste rovskinnene og
gjort mig istand til at gaa sydover.

Lørdag 17 april.

Trisk vind av nord med betydelig
kølte. Jeg gik indover til Omergangen
paa 6 timer, med bringende restfangster
og skinnene av 3 små ringer. Isen
indover fjorden var for stiv og hård
jeg kunne derfor ikke bruke skiene.

Mandag den 18. - i 4. var det svakt
vind av nord med delvis tåke og
nagen fælle kuldegrader. Jeg fortsatte
marsjen sydover, oppe i høiden blev
tåken generende tåkt, men med hjælp
av solen som jeg skimtet av og til
gjennem tåken klare jeg til dog at
holle retningen. Efter 8 timers markelig
marsj kom jeg til Pyramiden. Paa
flere steder saa jeg sledesporene efter
Nais. Dagen efter fortsatte jeg marsjen

til Klaasbillerfjord, isen var her for
-kere og saaledes tungere at gaa paa
- under bratt fjellet ved Kapp Ekapp var
isen borte, hvorfor jeg måtte gaa efter
- handkallen som var knutret og vanske-
- lig at gaa efter. Kom til Gibstücken
- efter 7 timers marsj. Paa Klaasb. fjor-
- den saa jeg mange kvitinger, men
- jeg kunne ikke ta nogen, for enten
- var de saa gamle at de stak sig ned
- i hullene naar jeg kom eller saa had-
- de maasen og roven ifelleskap revet de
- i stykker. Paa Gibstücken hadde Nais
- skrevet at han kjørte derfra paa retur til
- Laksfjord den 9. april. Den faste iskanten
- maatte jeg ikke for jeg kom til Pempel-
- fjellet; Der møtte jeg ogsaa Nais som Kaps
- som var paa rypejagt, han kunne h. h. a.
- fortælle at hans far og hans onkel Gjølberg
- var dagen iforveien kjørt til Dønerbøtta
- i Storfjord for at hente noget av de ting
- som Julius Nilsen måtte forlate der for
- nogen var siden. I Laksfjord blev jeg

gjestfrit mottatt av fru Helfrid Nais og hennes selskapsdame frk. Guri Berg fra Oslo. De kunne fortælle at tugtst Lennersen og en av hans sønner Helge som hadde overvintret ved Alkhornet i vinter, var sluppet av for proviant og brændsel og hadde i første dager av april måttet sønne i en baat over Tseffjard til rüsserne i Grenherbær. Efter telegrafisk opfordring fra rüsserne maatte sysselmannen hente tugtst og søn til Langgyearbyen med sinnespann. De første muspisserne viste sig den 19. april i Laksseffjard. Tirsdag den 21. ds. returnerte Nais og Ljälberg fra sin tur til Storffjard, de maatte sin for tur.

Gjennem Nais radio fik ¹⁸ h. l. a. høre at de første brøtene til Langgyearbyen fra Norge kunne ventes den 1. mai. I Laksseffjard smilte jeg mig ut en dag og derpaa den 22. april over Digresdalen til indre hytta i Kanmaidalen. Til min forbauselse var hytta åpen, og der var desuten baade mat og brændsel. Senere har jeg fåt vite at vinterchef J. Lindholm har gitt ordre til at alle hyt

tere op igjennem Kanmaidalen skal holdes åpne. Dette er en radikal forandring til det bedre som hr. Lindholm skal allere av. Først oppi i Digresdalen saa jeg 8 ren. Lørdag 23. april kom jeg til Langgyearbyen. Livet her gaar sin vanlige kurs for mig gang, uten sensasjonelle ansetninger av naturen art. Lørdag den 24. gik 30 km. Langrenn av staker, bedste mann blev en Nisvall med tid 2.06. efter paa var det skifest med tale av driftsbestyreren Rype har det været svært lite av her i vinter. Det skal nu være forbudt at utføre ryper til Norge. Det er fangst ca. 10 ror i Langgyearbyen i vinter. En ung Nisvaskalb har opholdt sig med hvalageret i hele vinter og levde herrens gladedage. Staren er nu en dag lig gjest i Langgyearbyen, man har dessverre ogsaa funnet døde trarer.

Kullproduktionen er den vanlige. Av ulykker har det forekommet følgende: 2 menn slag sig ihjel ihvst, 1 mann skadet sig i hodet i vinter og begik senere selvmord.

Omfattende reparationer og ombygninger
har fundet sted i Langgyarbejen i det sidste aar,
og en større utvidelse af barakkebygningen og en
betydelig økning af arbejdsstyrken er efter
fastlydende forestaaende. I selskabets forhold
til fangstmandene er det ogsaa sket en
merkbar kursændring til det bedre, dette
skyldes utvivlsomt den nu værende ledet-
se som er mere lydlig for oplysning
men end den forrige. Paa arbejdernes
og fangstmandenes vegne vil jeg end-
ske at den nu værende vinterbet og kon-
sarpersonek maa bli værende her saa
lange den findes nyttig i Langgyarbejen

Lørdag 30. april:

Et tag slag offer en arbejder, Der vises
sig ihjel i grøben i Langgyarbejen. Sam-
tidig paa sørg stanset alt arbejde ma-
nuevnt. Søndag 1. mai.

Pent var. Røde og nationale flagg var
er fra stangene. Sam første båd fra
Norge kom "Daguy I." og to til kaien i
spud. Med skibet kom en masse post

matraser og 16 mand; blandt disse var
2 av mine naboer brødre: Claus og Hage-
rup Berntsen. De kunne fortælle en mas-
se nyheder hjemme fra. Vinter stormene
har dessuere krævet 12 opre blandt fisker-
i Hillesig. De dradisjovelle 1. mai festligheder
ne gik av stabelen paa værdig maate,
det blev holdt tale, en usikkert og spillet
tablaer og danset til den lyse morgen.
Jeg far driver tiden med at læse aviser
og tidsskrifter av alle slags. I "Ukens Nytt"
for 29. mars d. a. er en anang om insunder
og lyner for fordelig om fangstman-
ne og deres virke paa Svælbord. Insunderen
fortæller b. l. a. at jeg isintid har skætt
150 isbjørn, paa en søsøng mener han
vel. Jeg har overvintret som fangstman
paa Svælbord i 15 aar, men har endnu
ikke opvædd at fylle 150 tallet av skætt
bjørn. Jeg maa ærlig tilstaa at da jeg
læste den nærsende artikkel i "Ukens Nytt"
~~_____~~ fik jeg en bitter smak i munden.

Sann nedertag far at Hilmar Nais
hentet min fangst fra Widesfjord med
hummerspinn, har jeg paatatt mig at
medta og selge paa fardelagfiske maate
hans vinterfangst for denne sesong besta
ende av 49 hvite og 8 blaaron. Naar
gjeldene til N. Grønsen er betalt, skal jeg
kjøpe forskjellige ting til Hilmar Nais og
dermed skal jeg sende kr. 800.- til Nils Nils-
en Risøyhaug og endelig skal jeg sende
restbetælet til Hilmar Nais med "Lyngens"
ammen til Laksefjord.

Onsdag 4. mai.

"Tunger 4." gik idag herfra idag med
den første kulllast til Fransø. Det med-
fulgte 5-6 pasagerer. Paa kantoret fik
jeg besked idag at jeg skulde faa vare
med "Daggy" som går herfra invargen
midtdag til Fransø sund med kull og 15
pasagerer. Ophallet i Langgyeabyen og
nedreise kostet mig denne gang kr. 98.-
offte og nitfikrauer. Kjædes "Isbjørn" da
til kaien idag far at bransparere pasa-

gerer og gods til Glofelseset hvor "Daggy"
mi laser ind kull. Jeg beugtet kioet til
at staa av en prat med Skipperfore-
ningens formand hr. Tringvald Sandesen
som er fæder av "Isbjørn". Han kinnu far
felle af ishavskiprene i Fransø mi had
de anmeldt hverandre indbyrdes for ulov-
rorjagt paa Svalbard med den følge at
de fleste hadde faat større og mindre
mølger. Demmed sprakk det kull paa
en-garn med byll, ti saken er desværre den
af ishavsfolkene stot ikke har respektert
fredningsbestemmelseerne for ren paa
Svalbard, med den følge at renbestan-
den, stort set, har stått i still. hvis
den da ikke har gaatt tilbake i de senere
aar. I mine dagbøger har jeg tidligere, og
gjentar det mi, at skal fredningsbestemmelserne
paa Svalbard respekteres, saa maa det brukes
skarpere midler. "Det maa sterke liat til
skurkede hader." Tringvald Sandesen far-
falle videre at skipperforningen i
Fransø mi hadde sendt regjeringen

forslag om at fælde isbjørn om som-
meren. Jeg er imidlertid av den me-
ning at man ikke har adgang til
at fælde isbjørn, da de fleste isbjørn bliver
skutt uden for territorialgrensen; Men
derimod kunne man vel fælde ind-
førsel av sommer skutt isbjørn til
Konge. Til sommer bjørn maatte da
regnes bjørn som var skutt eller fang-
et fra 1. mai til siste september. An-
tallet fra denne bestemmelse maatte være
et begrænset antal sommer bjørn som blev
skutt eller fanget av udenlandske sports-
turister som ved hjælp av norske jagt eks-
peditioner driver jagt i de arktiske egne.
Det er sandelig paa tide at denne, i man-
ge henseender, vigtige sak kommer
under diskusjon. Det er nemlig mer end
de sommer blit indført større og mindre
antal verdiløse sommer isbjørnskin, seier
sommer kam det til Fransøi og Hammer-
fest alle 400 fire hundrede stykker. Disse
skinnene som blev betalt paa først hånd

med kr. 10.- sikrerer pr. stk. igjennemsvit-
ligger for en stor del fremdeles paa lagre-
ne og idelagges prisen paa under skutt
isbjørn. Reisen over nordishavet med
"Daguy I." var bekvemt med et skjoldet
pent var. Vi saa ikke et eneste isflak
paa hele veien. Om bord i "Daguy I." blev
vi henviset til at bo i en kullboks
som var oppvarmet av 2 litte smaa ra-
diatorer og til belysning hadde vi 2 "Petra-
makser" som ost og laget en forskrek-
kelig rovd lukt. Vi forbrø tiden med at
spille kort og sove i den utrolige som-
kilden og den dærlige luft som til lot
det. Saa snart vi kom op iinner Norske
kysten kom jeg mig op paa dekket i
frisk luft, men til at begynde med
var jeg ar i hodet og sjanglet som
en fullmann; Jeg holdt paa at bli
gasforgiftet av de asender. Petromakser
med i kullboksen. Lørdag den 8. mai.
Stille var med solskin og vagt varme
grader. Lørdag gled "Daguy I." med sagte

part gennem det skjæmte smilende Fransis-
sind og tøret paa sårkanna. Efter
overfladisk og hurtig inner-søkeke og tott-
funktioner fik vi følge med paa land
med en pram hvor det ogsaa var gad paa
til vort tøj. Landbringeren kastede tre kroner
pr. mand. Ca. 500 m. kjøring med en bit
op til hotel "Fenix" kastede kr. 2,00.

I Fransis fik b. t. a. hilse paa mine
gamle fangst-kolleger Henry Rudi, Nils
Nilsen og Karl Nikolaisen. Den sist
nevnte overvintret i fjær paa øst Grøn-
land sammen med Villy Petersen.

Keyer Olsen og Rudolf Skelderup m. flere.

Liden ifjær har priserne paa polar-
-ov dessuere faldt betydelig, verst er
faldet paa hvitsoen. I Fransis er
det vanskelig at finde kjøpere, da
islandske kjøpere ikke er smitt
op især. Efter mange og lange for-
-handlinger mit og Hilmar Nils fangst-
-parti som butikhave til byens 2 evig-
-te guldhandlere Claes Andersen og

Ligenchaus Eftf. Hvorledes det skal gaa
med de fangstpartier som kommer
senere paa sommeren er, paa det ~~de~~ nu
varende tidspunkt ikke godt at se. Men
det er ikke lyse udsigter med at finde
køpere.

I denne sæson har det overvintret 27
voksne mænd 8 kvinder og 2 gutter
heltallvis 16 og 14 aar gamle paa fæl-
-gunde fangstfelter paa Loalbard:

2 mænd i Rammefjær, 3 mænd paa
Brungenbåken Mossel-fjær, 1 mand
paa østsiden av Widefjær, 2 mænd
paa Gråbåken, 1 mand og 1 kvinde i Liffe-
fjær - Kapp Ross, 2 mænd og 1 kvinde paa

Estbåken ved Varskågene, 1 mand 2 kvin-
-der og 1 gut - 14 aar - i Syd-gatt ved Dansk-
-ågene, 2 mænd i Ny-falsvind, 2 mænd
paa Prins Karls forland, 2 mænd ved Alk-
-harnet, 2 mænd og 1 kvinde i Dikson-fjær
2 mænd, 2 kvinder og 1 gut 16 aar. i
Saksfjær, 1 mand ved Kapp Morten i
Billsund, 1 mand i Pragansfjær, 1 mand

og 1 kvinde i Kalipse byer i Hellsind.
og endelig overvintret det 2 mand paa
Glaburuaarlaga ved Negrapysken.

Desuden saavel som 3 mand fra
Skjorvði som reiste i hest til Svabard
paa en liten fiskerskæde - angivelig
for at overvinde.

Efter at ha so handlet fangstene i
Fransø reiste jeg hjem til Læukvik i
Lerija fredag den 13 mai. Sam for
novent reiste jeg ifjor til Svabard fre-
dag den 13. august. Men tilfross derfor har
intet usædvanligt hændt mig paa denne
overvintring.

